

Савезна Република Југославија

AGENCIJA ZA ISTRAŽIVANJE MEDIJA I ODNOSA SA JAVNOŠĆU

ПРЕДМЕТ: Улога групе “Паук” у дизању побуне на Косову.Сценарио и договор организовања устанка на Косову Француске и Америчке обавештајне службе крајем 1997 године у Босни,приликом наводних преговора са Караџићем и Младићем око предаје Хагу

МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА СРБИЈЕ РЕСОР ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ

ПРЕДМЕТ: Улога групе “Паук” у дизању побуне на Косову. Сценарио и договор организовања устанка на Косову Француске и Америчке обавештајне службе крајем 1997 године у Босни, приликом наводних преговора са Караџићем и Младићем око предаје Хагу

ИЗВОРИ: Махом инострани, Амерички, Француски, Руски – у дужем континуитету, као и поједини чланови Групе “Паук”, Југослав Петрушић, Душанка Гржанић, Бранко Влачо и Слободан Орашанин. Задњи извори из Париза.

ФРАНЦУСКА ВЕРЗИЈА ИСТОРИЈАТА “КОСОВА”:

ВЕЛИКА АЛБАНИЈА КАО ЗЕЛЕНА ТРАНСВЕРЗАЛА: Још 1988 године, у Страним обавештајним круговима се појављују две доста сличне Географске карте будућег цела Југославије. Једна је пореклом **Исламска** (продукт Ирана и Турске – као најзаинтересованијих страна у пројекту), а друга је **Западна**, са корекцијама Исламске, а ради контроле својих утицаја. Та карта је пројект **ЦИЈЕ**.

Исламски пројекат: Исламски пројекат не подразумева Исламску државу у Босни – него Велику Исламску Албанију, у коју улази Македонија, Косово, Већи део Јужне Србије, Санџак и Босна, као и део Хрватске, скоро до Задра, затим појас преко Македоније и Бугарске до Турске.

Тада се у Албанији инсталира Иранска Обавештајна Служба, која држи све konce у Држави. Функционери са Косова често посећују Тирану и тамо добијају задатке деловања. Отуда многи од њих путују по Санџаку и Босни и пропагирају идеју ментора из Тиране. Примера ради: Азем Власи 1990 године има Турнеју по Санџаку и Босни, и из Сарајева долази у Прибој, где у ресторану “Каспер” прича о стварању Велике Исламске државе, “Велике Албаније”, са горе поменутих границама.

Исти посету понавља и 1992 године, са истом причом, а овога пута циљ посете му је “Избор кадрова будуће Велике Албаније”. Место Министра Унутрашњих Послова нуди садашњем Заменику командира ОУП-а Прибој, **Наилу Салатићу**.

Резимирано, по том Иранско-Турском пројекту Зелена трансверзала би била реализована преко Велике Албаније.

Западни пројекат: По Западном пројекту нема коридора Албаније и Турске. У Албанију улази део Косова и Македоније, а Санџак, Делови Црне Горе (Општине Плав, Беране, Рожаје, Бело Поље и Пљевља) припајају се Босни. Из Босне излази Херцег Босна и Део Републике Српске, који се припаја Србији.

ЗАПОСЕДАЊЕ МАКЕДОНИЈЕ ОД СТРАНЕ НАТО: У периоду распада Југославије, Албанију и догађања око ње контролише Иранска Обавештајна Служба, која практично истискује Турски интерес. Став те Службе је био да се одмах по одвајању Македоније, запоседне њен западни део – а то због тога што Македонија није имала створену чак ни слабу Војску, па је требало искористити тај вакуум.

Због тога, чланице НАТО пакта, распоређују своје трупе у Македонији, под изговором заштите те државе од агресије Југославије, а стварни им је циљ био заштита Македоније од Албаније.

ИСТИСКИВАЊЕ НЕМАЧКЕ ИЗ АЛБАНИЈЕ: Користећи своје добре односе са Исламским светом, а првенствено са Ираном и Турском, Немачка се у време **Сали Берише**, убацује у Албанију. Улаже свој капитал на тај начин – што купује све што је вредно у Албанији. Примера ради, све руднике ретких метала, откупљује за експлоатацију на временски период од 50 година. Такође, откупљује и друге привредне ресурсе у домену експлоатације сировина.

Преко привредних ресурса, у Албанију улази и Немачка Обавештајна Служба БНД, ради заштите даљих економских интереса Немачке, као и ради изградње Немачке интересне сфере на том подручју. Она покушава да неутралише велики утицај Италије, као и других западних земаља, на челу са Америком. Због тога, иста постиже Исламски фундаментализам. Преко њега ствара брану Америчком утицају у Албанији.

Немачка форсира “западну карту”, која има за циљ стратешки интерес од Немачке, Аустрије, Словеније, Хрватске, Обалом Јадранског Мора до краја Албаније.

Паралелно војном присуству, ЦИЈА ради на истискивању како Иранске Службе, тако и Немачке БНД, из Албаније. Доста им то тешко иде, због исламског фанатизма у Албанији, као и због лова на потенцијалне Америчке шпијуне од стране јаких исламских терористичких група које су стациониране у Албанији, а уз помоћ Немачке БНД. Контролу над већином од њих врши лично **Бин Ладен**, који, у више наврата, лично борави у Албанији.

Да би ублажили проамерички став у самој Албанији, ЦИЈА у догађања укључује Француску, са доста позитивнијим рејтингом у Муслиманском свету. Да би се “протерала” Иранска Служба из Албаније, ради се на припреми Државног пуча, који је лично планирао преко својих Муслиманских веза, **Patrik Faure**, Највећи експерт за Исламски екстремизам у Француској Обавештајној Служби.

Државни пуч је успешно изведен, склоњен је **Сали Бериша** са места Председника Државе, иначе главни заштитник Иранске Струје у Албанији. Поједине личности, како са Косова тако и из саме Албаније бивају ликвидирани у Албанији атентатима, а организатор егзекуција је био **Југослав Петрушић**. Увек је био у Албанији у време неког атентата.

ДЕСТАБИЛИЗАЦИЈА ЦРНЕ ГОРЕ: Улога Црне Горе у побуни на Косову је била, можда, и кључна. Дотур значајније количине наоружања, логистике и људства – за потребе побуне, а из саме Албаније или Македоније, је био скоро немогућ, због добре контроле Југословенске границе од стране Југословенских снага Безбедности. **Patrik Faure**, на састанку у Паризу, средином 1996 године, са Високим представницима Америчких Обавештајних Служби, тражи да Америка изврши дестабилизацију Црне Горе, и да од ње направи савезника – а да се после тога територија Црне Горе користи као коридор између Снага СФОР-а у Босни и територије Косова.

Преко **Милана Панића** долази до блиских контаката појединих челника из Црне Горе, првенствено економског лобија, са челницима Степ Департамента.

Због угледа у Црној Гори, као и хитности дестабилизације, разматрају се две личности: Мило Ђукановић и Момир Булатовић. Према изворима из круга **Милана Панића**, Америчка администрација је имала од прилике следећи став:

“Момир Булатовић има многоструко веће фамилијарне односе, односно, племенске, у Црној Гори. Чланови из његовог племена су већ постављени на разне руководеће функције како у Црној Гори, тако и у Федерацији. Међутим, исти је несигуран као личност, на постоји опасност приклањања Слободану Милошевићу у неком незгодном тренутку. Са њим већ постоји једно лоше искуство, када је мимо договора повукао неки свој потпис и приклонио се Београду.

Мило Ђукановић је стално у сенци Булатовића, и само чека прилику да буде испред њега. Као председник Владе, а уз сагласност и знање Булатовића, дубоко је увучен у међународне криминалне воде. То треба искористити – омогућити му још чвршће контакте са Међународним криминалом – а то касније користити у евентуалним уценама.”

Пратећи касније ситуацију у Црној Гори, запажа се да је пред сваку значајнију политичку одлуку Владе Црне Горе - следило отварање Истраге у Италији о умешаности некога из Владе Црне Горе у криминалним активностима – а после доношења политичке одлуке – истрага се замрзла.

САСТАНАК ОКО ДИЗАЊА ПОБУНЕ НА КОСОВУ:

У другој половини 1997 године, Југослав Петрушић врло често путује на релацији Париз-Београд-Босна. Од **Слободана Орашанина** се сазнаје, “да **Југослав Петрушић** треба да доведе високу делегацију Француске Цивилне и Војне обавештајне службе у Босну.”

У организацију, која траје више од месец дана, су укључени Бранко Влачо, Слободан Орашанин и Милорад Пелемиш.

Слободан Орашанин прима и преноси поруке и наређења од Југослава Петрушића осталим члановима Групе. Истовремено, по инструкцијама Југослава, састаје се са појединим старешинама Војске, и прави одређене договоре по инструкцијама из Париза.

Бранко Влачо комуницира са Старешинама МУП-а Републике Српске, и тамо ради по инструкцијама директно добијеним из Париза. (Ван Југослава Петрушића). Све његове активности су везане за Босну.

Милорад Пелемиш добија задатак да изабере поверљиве људе из свог Десетог Диверзантског одреда, који ће радити у пратњи и обезбеђењу високе делегације из Француске.

Камуфлажа циља састанка: Долазак високих личности Цивилне и Војне обавештајне Службе Француске, наводно је имао за циљ састанак са Радованом Карацићем и Ратком Младићем, и договор око њиховог добровољног одласка у Хаг. Од људи из пратње се сазнаје да је Французима најмање било стало до Карацића и Младића, и да им је само једном била упућена порука за састанак, а да је сво време “експедиција” састанчила са Американцима по базама Сфора.

Анализирајући кретање Југослава Петрушића у то време, затим нека сазнања из КОС-а, затим упоређивањем информација из МУП-а Црне Горе – као и саму причу Југослава Петрушића после посете “делегације” скоро са сигурношћу се може закључити следеће:

Први састанак Високих представника Француских и Америчких обавештајних служби одржан је у Сарајеву. Тада је направљен план почетка оружане побуне на Косову. Повратком из Сарајева, Југослав Петрушић саопштава Слободану Орашанину и Бранку Влачу “Ускоро избија рат на Косову”.

За вођење целе операције, поново је одређен тандем **Patrik Faure** и **Stiv Hanke**. Има скоро сигурних индиција да је том састанку присуствовао и неко од блиских људи Милу Ђукановићу. Сазнања постоје да је, некако у то време, у Сарајеву тајно боравио **Филип Вујановић**.

Стив Ханке је добио улогу да држи под контролом Црну Гору, као главни коридор из правца Босне према Косову, а истовремено врши дестабилизацију Србије преко Црне Горе, као и да преко Америчких обавештајних служби држи контролу криминалних делатности Црногорске Владе са Италијанском мафијом, и да у случају покушаја непослушности Мила Ђукановића, да сугестију да се подигне нека оптужница у Италији..

Patrik Faure, има задатак да се обезбеди дотур оружја на Косово, у координацији са СФОР-ом у Босни, а до границе са Црном Гором, као и пружање логистике побуњеницима преко СФОР-а из Босне, затим контрола ситуације у Албанији, и ликвидација присталица Истамског лобија.

Други и наредни састанци Француских и Америчких Обавештајних официра одржани су по базама СФОРА, са циљем договора око пратње дотура оружја до Косова, као и пружање свих других услуга Побуњеницима. Југослав Петрушић је био у пратњи истих у униформи са чином наредника.

Том приликом, између **Patrika Fauera** и будућих учесника у организацији Побуне договорено је следеће:

НАБАВКА И ДОТУР ОРУЖЈА НА КОСОВО: Иако, већ расформиран, Десети Диверзантски Одред добива задатак прикупљања оружја и организовања дотура на Косово. Задатак је поверен **Милораду Пелемишу**.

Пелемиш, као, организаторе, узима своје саборце :

- **Генерал Савчић (још активно лице у ВРС)**
- **Драган Годоровић** “Шанга” из Власенице, телефон 076 730 030
- **Зоран Ступар** “Уштипак” из Власенице
- **Лука Јокић** “Луле” из Власенице
- **Драженко Ђошановић**, Брчко, задужен за Озрен и Брчко. Директна веза са СФОРОМ и Француском Службом.
- **Ласиос Ангело**, из Грчке

Група је преко својих веза у Републици Српској откупљивала разном оружје, као: пушке, Зоље, Ручне ракетне бацаче, Митраљезе, Осе, Бровинге, Бестрзајне топове, Снајпере... Исти су успели да комплетно **покраду два Војна магацина и то у Бјељини и Драгосавцима**, и одатле **однели комплетну војну опрему и наоружање**. Према процени самих учесника у “прикупљању” наоружања, реална је процена да је Група сакупила и отпремила на Косову од прилике следећу количину наоружања:

Разне врсте пушака	преко 1300 комада
Зоља.....	око 450 комада
Оса.....	20 комада
Митраљеза.....	50 комада
Бровинг, Тешки митраљез 12,7 мм	6 комада
Митраљез 12,7 мм “ДШК”	2 комада
Снајперске пушке 7,9 мм	40 комада
Топ бестрзајни	8 комад
Против авионски Топ	2 комада
Минобацачи 82 мм	14 комада
Минобацачи 60 мм “Чарли”	10 комада
Бомбе Ручне	1000 комада
Експлозив Пластични	300 килограма
Разне врсте упаљача за експлозив	већа количина
Противтенковске мине	200 комада (Посебно су њих тражили)
Нагазне, Противпешадиске мине	800 комада
Уређај за детекцију мина	1 комад
Ласерски електронски мерач даљине	1 комад

Разни уређаји за ноћна осматрања и гађања..... више комада
Радиостаницевећи број комада(преко 100 комада)
Разна друга опрема,као и медицинска опрема.....

Поменуто наоружање је прикупљано по целој Републици Српској,затим доношено у “Централни магацин” код **Драгана Тодоровића “Шанге”** и “**Лулета**”, а одатле по договору са Француском Обавештајном Службом се пребацује у Муслимански ентитет – под заштитом СФОР-а,а одатле је пребацivano на Косово.

Лице,**Ласиос Ангело**,био је “магационер”,који је у “магацину” у Власеници код “Шанге” имао задатак да чисти и конзервира оружје и припрема га за испоруку.

Генерал Савчић је направио договор преко Петра Салапуре,са Милорадом Пелемишом,да тајно извози камионе оружја из Војних магацина,и да се то преко Пелемиша упућује у Муслимански ентитет,а одатле на Косово.Приликом једне трансакције,у Брчком је заплешен пун камион наоружања упућен у Муслимански ентитет,после чега је Савчић смењен, а о томе расправљао сам Војсни врх Републике Српске.

Драженко Ђошановић “Дража” из Брчког,је у спрези са Петром Салапуром и Официрима Војске Републике Српске,успевао да из војних магацина широм РС узме велике количине наоружања,мерено пуним камионима,и то је преко Брчког уз сагласност СФОР-а пребацивао у Муслимански ентитет, а одатле је другим каналима оружје завршавало на Косову.Количина оружја које је исти пребацио на Косово није ушла у поменути списак,а актери сматрају да је та количина и већа.Захваљујући тој продаји оружја,Драженко је данас најбогатији становник Брчког. (Исти је учесник Групе у Заиру,и до повратка из Заира био је у групи сиромашних)

Интересантно је напоменути да је Милорад Пелемиш. Преварио своје сакупљаче оружја,између осталих и “Шангу”,тако да му није исплатио цео проценат око посла – па је дошло до свађе и сукоба.(Помиње се цифра од 10.000 ДЕМ дуга “сакупљачима у Власеници”)

По непотврђеним информацијама,а по хвалисању самог Милорада Пелемиша – Почетак побуне на Косову је омогућен оружјем које је стигло на Косово посредством Групе Милорада Пелемиша.

О умешаности СФОР-а око организације транспорта оружја за Косово говори чињеница да је приликом испоруке оружја кроз Муслимански индетитет,Група похватана са транспортом оружја (Мај 1999),и приведена у базу СФОР-а (што је грешком објавила и Сарајевска Телевизија),али је Група одмах пуштена и омогућена је и пратња СФОР-а за даљи транспорт оружја према Косову.Групу су сачињавали Драган Тодоровић “Шанга”,Зоран Ступар “Уштипак” и још неки.Такође,**путем сателитског телефона,из базе СФОР-а одмах је позван Милорад Пелемиш,који се налазио на Косову у Паравојној**

јединици, и обавештен је да је “била грешка” и да су лица и товар пуштени.

ПАРАВОЈНЕ ЈЕДИНИЦЕ У ЦРНОЈ ГОРИ: Одмах после закључења договора о почетку Побуне на Косову, по плановима Стива Ханкеа и Патрика Фора, уз сагласност Црногорског руководства, Десети Диверзантски Одред шеље у Црну Гору, у континуитету, око 100 “бораца”, и оснива Паравојну Формацију, наводно у оквиру МУП-а Црне Горе. Задаци Паравојне формације су били између осталог и следећи:

- Заштита транспорта наоружања према Косову (проверено виђени у тој функцији)
- Психолошко дејство на припаднике ВЈ, и одвлачење пажње од коридора
- Стварање основа Војске Црне Горе
- Евентуална употреба за ликвидације појединих челника Црне Горе
- Трупe за евентуална дејства у случају побуне народа Црне Горе против власти

(Набројани задаци према виђењу једног још увек учесника Паравојне јединице, стациониране у Даниловграду, у Средњој школи МУП-а Црне Горе)

УЧИНАК ЧЛАНОВА ГРУПЕ “ПАУК” У ПОБУНИ НА КОСОВУ:

Милорад Пелемиш: Из горе приказаног, од Француске Обавештајне Службе, а по директиви “кординатора” Југослава Петрушића, добио је и реализовао задатак прикупљања и дотура оружја Сепаратистима на Косову. Сам се хвалио (скоро јавно) да је “његовим оружјем почео рат на Косову”.

Бранко Влачо: Од одржавања састанка и договора око рата на Косову, Бранко Влачо има врло загонетну функцију..

СПРЕГЕ У ИНОСТРАНСТВУ: Југослав Петрушевић га је директно повезао са високим лицима Француске Обавештајне Службе, тако да он (*проверено*) са њима *директно коминицира*, прима наредбе и налоге за путовања. До сада је у просеку минимално једном у месец дана путовао у Француску по њиховим позивима, остајао у Француској или на некој другој страни минимално седам дана и онда се враћао. У Фебруару месецу 1999 године (од 10 фебруара) отпутовао је у *Француску, затим у Обалу Слоноваче, затим у Того и још неке земље Африке, где су га сачекали високи официри Француске Службе и возили га њиховим хеликоптером, а затим је посетио Шри Ланку преко ареодрума Коломбо где се сликао*, тако да се види назив Ареодрума. Претпостављам да је ту остао око 7 дана, а према сазнањима са пута се вратио око 20 фебруара 1999 године.

Са пута је *донео списак око 20 људи, које треба да убаца у Југославију*, а на тај начин што тражи фирме које би фиктивно послале гаранције за те људе, што значи да би их представио као пословне привреднике иако то нису. Грешком је списак показао

Мирољубу Ивановићу, Лазаревачки Друм 6-а, телефон 542-708 (доста поузданом и поверљивом и непроваљеном), а онда знајући да се он креће у кругу пословних људи а да је “поуздан” затражио од њега неку поуздану фирму за тај посао. (У оквиру Влачине групе има доста пословних људи са фирмама, што ће се видети касније, али те фирме неће слати гаранције за те странце).

Поуздано се зна да му је понуђено, **“да у случају нужде може бити пребачен за 24 часа преко границе” а од стране Француза, а имам сазнања да је добио локал у Паризу.** (лично потврдио)

СПРЕГЕ У ЗЕМЉИ: Бранко Влачо често путује у Републику Српску, често борави у Брчком, а вероватно и у Тузли. Поуздано се зна да се тамо често састајао са **Алијом Омерхоџић**, из Тузле, Улица Босанских бригада 87, иначе веома близак структурама власти у Сарајеву на челу са Алијом Изетбеговић. Јавно се зна да је главни посредник у Групи са Муслиманима у Муслиманском ентитету, који су блиски Органима Безбедности или власти. (Преко њега се сређују продаје и замене некретнина осталих у Муслиманском делу) Лица из Десетог Диверзанског Одрода тврде да се састајао и са Насером Орићем.

Основано се може сумњати да је преко Петра Бачванског и још неких пензионисаних Војних лица (према ранијим извештајима) трговао оружјем са Шиптарима из Бујановца:

Алија Африм, Бујановац, телефон 063-402-730, вози црни мерцедес VR-635-54

Сони Рамиз, Бујановац, телефон 063-413-410, вози Мерцедес VR-103-115

Арди Тетику, Бујановац, који је организатор и мозак свих операција.

Тако, цела група са Пером Бачванским, и Бранком Влачом, и поменутих лицима састала се дана 10.10. 1998 године око 10 часова у Генарал Ждановој 11 у вези испоруке неке робе. Формално за јавност се радило о уљу. Поуздана је информација да су Шиптари тада донели у готовини преко 150.000 ДЕМ, и догнали један камион са цирадом, без приколице, за “робу”.

У директном контакту са Шиптарима, сазнао сам да они већ годину дана “послују” са Пером Бачванским, Јовичином и Драгољубом Мирковићем, да да је предмет пословања тајан, и да због тога цео случај не смеју да пријаве Полицији, као да су окренути и милиони марака, што се може схватити из њихове изјаве у револту: **“Сигурно је полиција хтела да нас побије, јер су нас они одруkali а милионе марака смо им дали”.**

Слободан Орашанин је сво време главни кординатор између Југослава Петрушића и Групе Једини у сваком тренутку зна где се

налази Југослав,и са њим може успоставити контакт.Исти,такође,често прати Југослава на Косово,омогућавајући му пролаз преко Војних власти.

Југослав Петрушић: До год је трајала посета Високе Француске делегације – налазио се са њом,у униформи Француског војника са чином наредника.Касније се несметано кретао кроз оба ентитета,и то махом у истој униформи.

Више пута се састајао са представницима Црногорске власти,као на пример са Марашом.Наводно му је испоручио неку опрему за потребе МУП-а,а сигурно се зна да му је испоручио комплетну опрему за прислушкивање телефоније и радиокомуникација.

Креће се на релацији Француска,Босна,Косово,Албанија.Био је присутан у Албанији за време Државног пуча (доносио касете у “Турист”) а хвалио се да је организовао неколико атентата у Албанији на лица наклоњена Иранском лобију.

У Рамбујеу је у пратњи Шиптарске делегације,па га чак и камера слика.

Пред сам почетак бомбардовања,наређује Милораду Пелемишу да пошаље у Зворник “екипу” која ће исценирати напад на Базу СФОР-а,али тако да се не погоди база,нити неко рани и убије.Између осталих у акцији учествује и Синиша Пантић “Панта”.Напад је имао циљ да се испровоцира СФОР на одмазду.

Индикативан је и догађај за време трајања посете Француске делегације и прављења договора око побуне на Косову.Лице,Драган Тодоровић “Шанга” пљачка један цип СФОР-а у околини Брчког,и у њему налази између осталог,и неку документацију.Када је превео садржај видео је да је документација обавештајно –шпијунског типа,а у вези неких података о Војсци Републике Српске и Војсци Југославије.Одмах је о томе обавестио Милорада Пелемиша,који се налазио у Београду,који му је рекао да документацију тајно донесе за Београд.Исти је документацију сакрио у новински папир и донео је за Београд.Видећи о чему се ради,Југослав је наредио Пелемишу да документацију однесе одмах у базу СФОРа,вероватно у Брчко,о чему је сам известио базу.Пелемиш је као награду у СФОР-у добио око 20.000 ДЕМ.(Информација потврђена са више страна).

Београд 10.12 1999

з.м.

ISSN 0354-3684

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ“ - Београд
Јована Ристића 1. - Жиро - рачун код
Службе за обрачун и плаћања
40802-603-8-4021943

Петак 15. јануар 1999.

БРОЈ 4 БЕОГРАД ГОД. VIII

Цена овом броју је 96,00 динара.
Аконтационо претплатна цена за 1999. годину
износи 1800 динара плус порез на промет.
Рок за рекламацију 15 дана

На основу члана 12. став 2. Уредбе о образовању савезних министарстава и других савезних органа и организација („Службени лист СРЈ”, бр. 27/98, 42/98 и 3/99), доносим

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ДИРЕКТОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ

Поставља се Горан Матић за директора Агенције за истраживање медија и односа са јавношћу, досадашњи савезни секретар за информисање.

Е.п. бр. 2
9. јануара 1999. године
Београд

Председник
Момир Булатовић, с. р.

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И
ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ

ДИРЕКТОР „АГЕНЦИЈА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ,,

- ГОРАН МАТИЋ-

